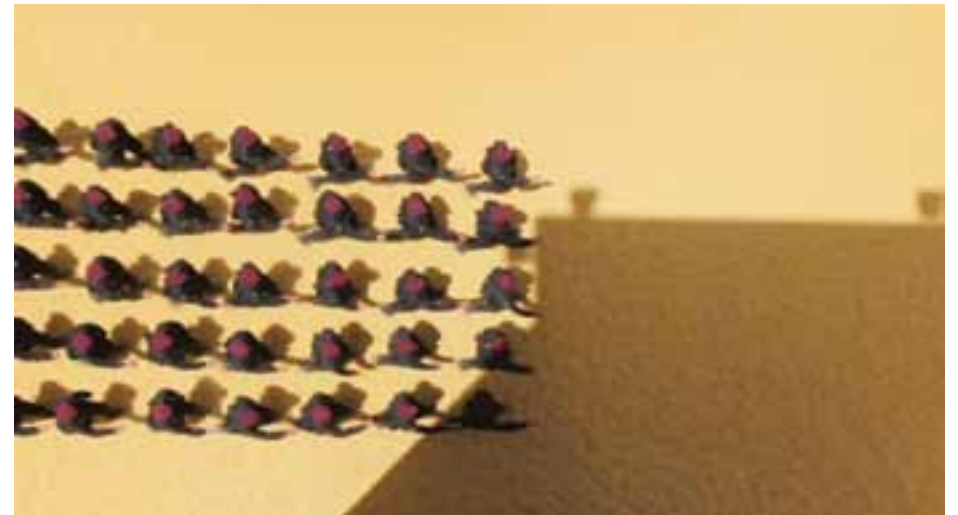

**bodies
that
matter**

CURATED BY REBECCA HEALD
IN COLLABORATION WITH
DELFINA FOUNDATION

05.10 – 16.11.2013

GALERI MANĀ

Khaled Jarrar
I. Asker / I. Soldier, 2011
Video, 4 dk. / 4 min.

anlamlanan bedenler

Rebecca Heald
Çeviren: Merve Ünsal

Leviathan

Siyasi incelikleri görsel olarak temsil etme sorunsalı, sanatçıların sık sık ele aldığı konular arasındadır. Bu denemeler arasında en ikonik ve kalıcı olanlardan biri *Leviathan*'ın (1651) ilk sayfasıdır. İngiliz düşünür Thomas Hobbes ve Fransız sanatçı Abraham Bosse'nin arasındaki diyalogun bir sonucu olan bu gravür, kitaptaki birçok temayı resmeder. Ortada, şehrin üzerinde bir kule gibi yükselen dev figür, birçok bireyin birleşmesi ile oluşturulmuştur. Sağ elinde askeri gücün sembolü olan bir kılıç, sol elinde ise dini gücün sembolü olan bir asa vardır. Hobbes'un leviathan'ı dini otoriteye sahip olan sivil bir hükümdardır ve ana iddiası şudur: "Bir adam ya da bir kişi tarafından temsil edildiklerinde, birçok adam bir kişiye dönüşür; özellikle de bu, çokluğun parçası olan her bireyin onayıyla yapılır." (Hobbes, *Leviathan*, I.16.13). Birçok kimse için bu görsel, siyasi bir senaryonun bedensel terimlerle ifade edildiği "politik beden" düşüncesinin ideal örneğidir.

Hobbes'un *Leviathan*'ının mutlakiyetin gerekçelendirilmesi mi yoksa bir özgürlük sistemi mi olduğu ilk yayınlandığından beri tartışılmaktadır. Bu sergi, bu tartışmayı bir kenara koyar. Onun yerine, bu imgeyi görsel bir ipucu olarak alıp leviathanı oluşturan bedenlerin düzenini sorunsallaştırırken otoritenin ne şekilde atandığını sorgular. Sergideki bütün işler birçok güncel durumla ilişkilendirilebilecek olmakla birlikte siyasi bir laboratuvar olarak Filistin ile birebir bağlantılıdır.

Bizi kim, hangi hakla koruyor?

Khaled Jarrar, geçmişte Yasser Arafat'ın korumalığını yapmış olan Filistinli bir sanatçıdır. İşlerinin büyük bir kısmı Filistin Ulusal Güvenlik Güçleri'ne odaklanır (FUGG). *I. Soldier* [Asker] (2011) isimli filminde askerlerin talimleri yukarıdan izlenir. Bu açıdan bakıldığında, bu zorlu egzersizler düzensiz ve kusurlu görünür; hiçbir zaman gerçekleşmeyecek savaşlar için yapılan bu talimlerdeki bütün şekiller bozuktur.

FUGG, Filistin Ulusal Yönetimi'nin bir parçasıdır. 1994'te Filistin Kurtuluş Örgütü ve İsrail arasında Oslo Anlaşmaları sonrasında oluşturulan Filistin Otoritesi (FO), beş yıllık geçici bir yönetim olarak düşünülmüştü. 2013'te varlığını halen

kararlılıkla sürdürmektedir. 2012 sonlarında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, Filistin'i üye olmayan gözlemci bir devlet olarak tanıdığına, FO Batı Şeria ve duvarın etrafındaki bölgeleri Filistin Devleti olarak adlandırmıştır. Fakat, bu 'devlet' aslında son derece performatiftir: FO'nun merkezinin dışındaki FUGG bekçileri İsraili askerler geçerken saklanırlar; Filistin pasaportu artık var olsa da seyahati kolaylaştırmaktan çok engeller; ve bütün bu girişim Amerika Birleşik Devletleri tarafından yaklaşık yılda 3 milyon dolar ile finanse edilmektedir. FO, Filistin Devleti'ni ilan edebilir ama kabul edilmiş karasal sınırlar olmadan ya da topraklarının etkili kontrolü sağlanmadan, İsrail tarafından statüsüne itiraz edildiği ve Amerika tarafından finanse edildiği sürece, pek bir şey ifade etmez: Filistin Devleti egemen değildir. Ayrıca, FO'nun sesi çoğu zaman halkının sesi değildir. İsrail'le sürdürdüğü müzakere sürecinin sık sık gösteriler ile protesto edilmesi bunun bir örneğidir. Filistin halkı, kendisi adına konuştuğunu iddia eden kişilerden yana memnuniyetsizliğini sık sık ifade eder.

Buna rağmen Filistin'de, hemen hemen başka her yerde olduğu gibi, tek ve birleşik bir bütün olarak ulus fikri devamlılığını sürdürmektedir. *Anlamlanan Bedenler* sergisindeki sanatçılar, bu 'bütün' fikrini sorgularken bireysel deneyime dayalı yapıtlar üzerinden üst siyasi ya da medya anlatımlarından uzaklaşarak alternatif biçim, konum ve tarihleri görünür kılarlar.

Performans çalışmaları

Bu sergi, kuram ve siyasetin çoğu zaman geride bıraktığı bedenleri ön plana çıkarır; fiziksellikleri, maddeleri, düşünceleri ve hisleri ile.

Fabrications [Uydurmalar] (2012-13) için Jeremy Hutchison Nablus'taki kot fabrikası çalışanlarından Nablus'ta bir kot fabrikasında kot pantolon üretiyor olma durumunu temsil eden pantolonlar üretmelerini ister. Sonuç, yoğun bir duygu skalası ve güçlü tedirginlikler taşıyan, oldukça çarpık, biçimsiz şekillerdir. Giyilemeyecek olan bu pantolonların işaret ettiği psikolojik durum Jumana Emil Abboud'un işlerinde de hissedilir. *I feel nothing* [Hiçbir Şey Hissetmiyorum] (2012-13) adlı işinde beden vahşice sakatlanmış, eller kesilmiştir. Kısmen "The Girl with No Hands" [Elleri Olmayan Kız] masalından esinlenen bu çalışmayı bireylerin parçalanmasının ve uzantı olarak toplumun parçalanmasının kültürel bir metaforu olarak okumak mümkündür. Ellerin sihirli bir şekilde yeniden büyümesi iyimser olarak yorumlanabilecek olsa da filmin Filistin'de çekildiği yerlerin çoğunun Filistinliler tarafından ziyaret edilemeyen alanlar olması bu iyimserliğin altını oyar. Olivia Plender'in *Blind Eye* [Kör Göz] (2013) adlı işi yirminci yüzyıl başında Kudüs'te yaşamış olan Filistinli doktor Tawfiq Canaan'ın muska koleksiyonunu gösterir. Eldivenli eller izleyiciye tarihin hem fiziksel kanıtı hem de anlatım aracı olan nesnelere gösterirken, sağlıklı kalmanın ötesinde hayatta kalmak için gösterilen sonsuz çabaya da işaret eder.

Bedenler aynı zamanda bir araya gelir. Öncü grafik sanatçısı Mustafa Al

Hallaj'ın işlerinde figürler, Leviathan'ın kapağındaki statik baş eğmenin aksine dinamik konstelasyonlar ile biraraya gelirler. Hallaj, devrime kendini adanmış bir aktivisttir ve Meksikalı duvar ressamlarının sembol kullanımından etkilenmiştir. Ona göre, 'Semboller insanları birbirine bağlayan bir dil oluşturmaktadır,'¹ ve sanatın olasıklarına olan inancı sonsuzdur: 'Sanatçı sürekli bir devrimci güçtür; gerçeklikten daha güzel ve yüce bir imge ile gerçekliğe karşı çıkar ve eleştirir. Sanatçı, bir ulusun vücudundaki düş hücrelerdir'.² Aykırı 'hücreler' Jawad Al Malhi'nin *Belirsizlik Ölçütleri*'nde (2012-13) incelenir. Al Malhi'nin konusu, devrimci bir kalabalığın dehşet içinde dağıldığı andır: 'insanlar farklı yönlere dağılırarak aralarındaki ilişkilerin aslında rastlantısal olduğunu gösterirler. Sokak boşalmadan önce kısa süren bir an vardır; cevabı verilmemiş soruların geri döndüğü andır bu.'³ Bashar Alhroub ise insanın ayak bastığı zemin kayganlaşırken kendini ve kendi biçimini ortaya koyma imkanlarını araştırır. New York'ta bir konuk sanatçı programındayken günlük gezintileri sırasında topladığı kağıt malzemeleri biçimlendirerek figüratif kolajlara dönüştürmüştür. *The Road That Leads Me To...* [Yol beni götürüyor...] (2012-13) kamusal deneyimden özel deneyime geniş bir çeviridir, iyisiyle ve kötüsüyle.

'Bir Devletin maddesi, biçimi ve gücü'

Basel Abbas ve Ruanne Abou-Rahme'nin *Lost Objects of Desire* [Arzu'nun Kayıp Nesneleri] (2010) adlı çalışması çıkış noktası olarak Filistin direniş hareketinin devrimci bir yapıdan denetleyici bir otoriteye dönüşümünü ele alır. 'Özgürlüğün ufku, otoritenin aciliyeti tarafından kaplandığında radikal bir imgeleme' ulaşmanın yollarıyla meşguldür. İştaki ses unsuru karamsar bir önseziye yer bıraksa da, tekrarlayan sonsuz imgeler, Abbas ve Abu-Rahme'nin işlerinde sık sık olduğu gibi bir olasılık duygusuna işaret eder: 'Bir zamanlar...geçtiler... ayrıldılar... Ta ki daha önce hiç kimsenin ulaşmadığı yoğun bir ormana varana dek.' Hikaye burada bitmez, muhtemel sonlar birden fazladır, iyisiyle ve kötüsüyle.

.....

Hobbes'un leviathan'ın başının üzerinde Job 41:33'ten sözler vardır – 'Dünyada eşi benzeri yoktur' – orijinal metnin devamında, 'korkusuz yaratılmış olanın' yazar. Devletin temelinde korku vardır: yönetimin koruma yetkisi ile öldürme yetkisini birbirinden ayırmak imkansızdır. Bir alternatifin doğabileceği mekanı bulmak ya da yaratmak asıl sorundur; *Anlamlanan Bedenler* sergisindeki sanatçıların fiziksel olarak keşfetmeye kararlı olduğu da işte budur.

¹ Sharaf, Rawan ve Mirna Bamieh, (Ed.), "Archival Excerpts: Interviews with Hallaj," (Arşivsel Alıntılar: Hallaj ile Röportajlar) *Mustafa Hallaj: Diasporic Meanings* (Mustafa Hallaj: Diaspora Anlamları) (Filistin Sanat Sarayı – al Hoash, 2013), sf.43 - ² Ibid, p.44 - ³ Sanatçının notlar, Ağustos 2013

Thomas Hobbes'un Leviathan adlı eserinin kapağı
Frontispiece of Leviathan by Thomas Hobbes

Jawad al Malhi
 'Belirsizlik Ölçütleri II/Measures of Uncertainty II', 2013
 Tuval üzerine yağlıboya/Oil on canvas, 110x200cm

Basel Abbas&Ruanne Abou-Rahme
 'Arzunun Kayıp Nesnelere/Lost Objects of Desire', 2010
 3 kanallı video-2 kanallı ses yerleştirmesi, 7 dk.
 3 channel video-2 channel sound installation, 7 min.

bodies that matter

Rebecca Heald

Leviathan

Artists frequently take up the challenge of visually representing political intricacies. One of the most iconic and enduring attempts at this is the frontispiece of *Leviathan* (1651). The result of a conversation between the English philosopher Thomas Hobbes and the French artist Abraham Bosse, the etching illustrates many of the book's core themes. In the middle, towering over a town, is a gigantic figure made up of hundreds of individuals. In his right hand is a sword - the symbol of military power, in his left a crozier - the symbol of religious power. Hobbes's leviathan is a civil sovereign with religious authority and the primary assertion is that "A multitude of men, are made one person, when they are by one man, or one person, represented; so that it be done with the consent of every one of that multitude in particular" (Hobbes, *Leviathan*, I.16.13). For many, this image has become the epitome of the "body politic," according to which a political scenario is articulated in corporeal terms.

Whether Hobbes's *Leviathan* is a justification for absolutism or a system of liberty is a subject scholars have debated ever since its first publication. This exhibition sets this argument to one side. Instead, taking the frontispiece as a visual cue, it problematises the orderly nature of the bodies that make up the leviathan while alluding to questions of how this authority is appointed. All work in the show is immediately related to the political laboratory that is Palestine, although it speaks, of course, to many other contemporary situations.

Who is protecting us and by what right?

Khaled Jarrar is a Palestinian artist who was formerly a bodyguard for Yasser Arafat. Much of his work focuses on the Palestinian National Security Forces (NSF). In his film *I Soldier* (2011) NSF military drills are seen from above. From this angle, the rigour of the exercises is shown to be irregular and imperfect, all formations misaligned in this training for battles that will never be fought.

The NSF is part of the Palestinian Authority (PA). Formed in 1994 following the Oslo Accords between the Palestine Liberation Organisation and Israel, the

PA was intended as an interim body of five years. As of 2013 it is still steadfastly in existence. In late 2012 the PA renamed the zones in and around the West Bank separation wall the "State of Palestine" after the United Nations General Assembly voted to recognise it as a non-member observer state. However, this "state" is performative in the extreme: NSF guards outside the PA's headquarters hide when Israeli soldiers drive by; though there is now a Palestinian passport it is more likely to hinder travel than help; and the entire enterprise is paid for by the United States (c. \$3 million a year). The PA may proclaim the State of Palestine, but without agreed territorial borders or effective control of its territory, and as long as its status is contested by Israel and paid for by the US, it means little: this State of Palestine lacks sovereignty. Moreover, on the ground, the voice of the PA is often not that of the people, as illustrated, for example, by the regular demonstrations to protest the return to the negotiation process with Israel. The Palestinian people repeatedly articulate discontent with those that claim to speak on its behalf.

Yet, in Palestine, as almost everywhere else, the idea persists of the nation as a single, unified whole. The artists in *Bodies that Matter* interrogate this idea of the whole, and through works based on individual experience, away from top-line political or media narratives, they afford glimpses of alternative shapes, positions and histories.

Performance studies

This exhibition foregrounds the bodies that theory and politics often leave behind; their physicality, their substance, their matter, their thinking, their feeling.

For *Fabrications* (2012-13), Jeremy Hutchison asked workers in a jeans factory in Nablus to make jeans that were representative of what it was like to make jeans in a jeans factory in Nablus. The results are contorted, awkward shapes that carry an intense array of emotions and concentrated anxieties. Unwearable, they are indicative of a psychology also discernible in the work of Jumana Emil Abboud. In *I feel nothing* (2012-13), the body is brutally mutilated, hands chopped off. In part inspired by the tale of "The Girl with No Hands", Abboud's work is a cultural metaphor for the dismemberment of individuals, and by extension, of society. However, if the fact that the hands magically grow back might be read as optimistic, it is undercut by the fact that many of the film's Palestinian locations are ones that Palestinians can no longer visit. Olivia Plender's piece *Blind Eye* (2013) introduces the amulet collection of Tawfiq Canaan, a Palestinian physician based in Jerusalem in the early 20th century. Gloved hands present objects to the viewer, physical evidence of a history and a vehicle for narrative, all testament to ceaseless efforts at maintaining good health, and even further, staying alive.

Bodies also gather together. In the work of the pioneering graphic artist Mustafa Al Hallaj, figures exist in dynamic constellations, far from the static

obedience of *Leviathan's* cover. Hallaj was an activist, committed to revolution and influenced by the Mexican muralist movement's use of symbols. He said 'Symbols constitute a language that connects people,' and his belief in the possibilities of art were unflinching: 'The artist is a continuous revolutionary power, revolting against the reality and criticising it in an image that is more beautiful and supreme than reality itself. The artist is the dream cell in the body of the nation.' Dissonant "cells" are closely examined by Jawad Al Malhi in *Measures of Uncertainty* (2012-13). Al Malhi's subject is the moment when a revolutionary crowd disperses, filled with trepidation: 'people wander in all directions as relations show themselves to be contingent. This is a fleeting moment before the street clears; it is a moment when questions that remain unanswered return.' Meanwhile, how to assert oneself and one's shape when the ground beneath is shifting is investigated by Bashar Alhroub. On residency in New York, Alhroub distilled paper materials he gathered on his daily excursions into figurative collages. *The road leads me to...* is an extended translation of public to private experience, good as well as bad.

"The matter, forme and power of a commonwealth"

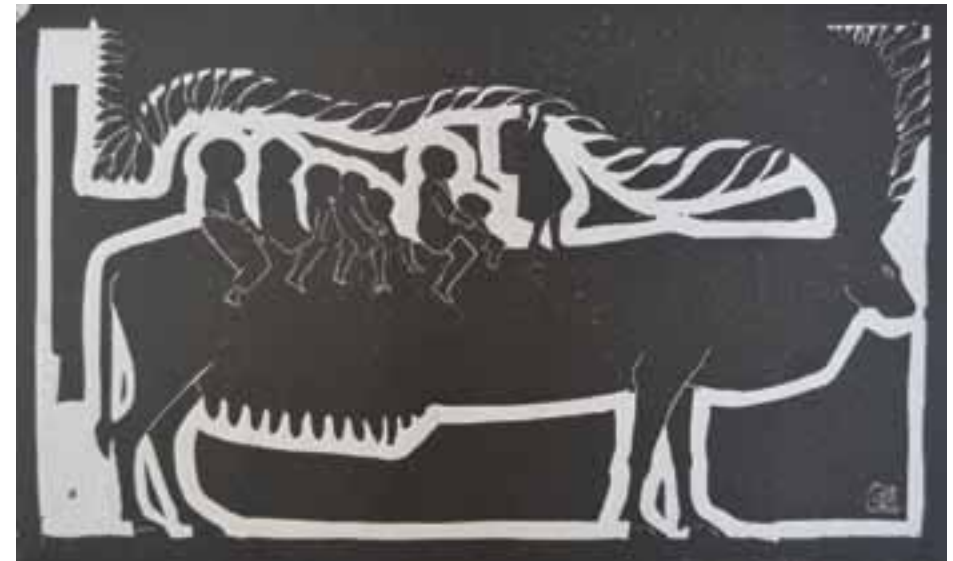
Basel Abbas and Ruanne Abou-Rhame's *Lost Objects of Desire* (2010-13) takes as its starting point the transformation of the Palestinian resistance movement from a revolutionary body into a governing authority. It is occupied with how to reach 'a radical imaginary when the horizon of liberation is subsumed by the immediacy of authority,' a double "security" apparatus. Though the sound of the piece is foreboding, the images repetitious, endless, as so often with Abbas and Abou-Rhame's work there is a sense of possibility: "Once upon a time... they crossed....they left.... Until they reached a dense forest no one had reached before." The story is unfinished, so eventual endings are multiple, good as well as bad.

.....

Above the head of Hobbes's leviathan are words from Job 41:33 -- 'Upon the earth there is not his like' -- which in the original text continues 'who is made without a fear.' The state's foundation is one of fear: it is impossible to separate the capacity of government to protect you from its ability to kill you. How to find or create the space in which an alternative might emerge is the ultimate challenge, and one to which the artists in *Bodies that Matter* are dedicated to physically exploring.

¹ Sharaf, Rawan and Mirna Bamieh, Eds, "Archival Excerpts: Interviews with Hallaj," from *Mustafa Hallaj: Diasporic Meanings* (Palestinian Art Court – al Hoash, 2013), p.43 (Filistin Sanat Sarayı – al Hoash, 2013), sf.43 - ² Ibid, p.44 -

³ Notes from the artist, August 2013

Mustafa al Hallaj
'İsimsiz/Untitled', 1967
Masonit baskı/Masonite engraving
16x26 cm (çerçevesiz/unframed)

Basel Abbas & Ruanne Abou-Rahme

Basel Abbas ve Ruanne Abou-Rahme'nin sanatsal pratiği imge, görüntü üretimi, yerleştirme ve performans deneyimlerini barındırıyor. İşleri genellikle gerçek ile hayal edilen ve hatırlanan arasındaki zamansal-uzamsal titreşimleri araştırırken, arzu ve yıkım politikaları, öznellik ve iktidarın denetleyici pratiklerinin aşkınlıklarına odaklanır. Disiplinler arası yerleştirmeler ve görsel-işitsel performanslar biçimini alan üretimleri gitgide daha çok ses, imge ve mekanın deneysel imkanları üzerine yoğunlaşıyor.

Son dönem sergileri içinde 13. İstanbul Bienali (2013), Points of Departure, ICA (Londra 2013), 6. Jerusalem Show (2012) Or-bits/Grand Union (Birmingham 2012) bulunmaktadır. Seçilmiş geçmiş sergileri NAE'de kişisel bir sergi olarak "The Zone" (Nottingham, 2011), Re:View Videonale (Katowice, 2011), "Future Movements – Jerusalem", Liverpool Bienali (2010) Freies Museum Berlin (2010), "23es instants video", Marseilles ve Oran (2010) Bluecoat Art Centre (Liverpool 2010) "Ny Lyd" Images Festival (Kopenhag 2010) HomeWorks 5 , Ashkal Alwan, (Beirut 2010), Delfina Foundation (Londra 2009), ve Palestine co/venice, 53. Venedik Bienali (2009)'dir. Son dönem performansları arasında Tanzquartier (Viyana 2013), Serpentine Pavilion (Londra 2013), 4. Guangzhou Triennial (2012), TBA 21 Viyana (2012), De Balle Amsterdam (2011), Beirut Art Centre (2011), Ars Cameralis Katowice (2011), The South Bank Centre London (2010) vardır. 2013'te Köln'deki Akademie der Kunst der Welt'de ve 2009'da Delfina Foundation'ın Sanatçı Kanaklama Programı'nda bir arada yer almışlardır. Gelecek sergileri National Taiwan Museum of Fine Arts'da (2013), Raqs Media Collective küratörlüğünde Yeni Delhi'de ("Insert", 2014), ve 10. Gwangju Bienali'nde (2014), yer alacaktır.

Basel Abbas ve Ruanne Abou-Rahme 1983'de doğmuşlardır.

.....

Basel Abbas and Ruanne Abou-Rahme work together across a range of sound, image, installation and performance practices. Their work explores issues to do with the politics of desire and disaster, spatial politics, subjectivity and the absurdities of contemporary practices of power, often investigating spatio-temporal resonances in the relation between the actual, imagined and remembered. Their practice increasingly examines the immersive, experiential possibilities of sound, image and environment, taking on the form of interdisciplinary installations and live audio-visual performances.

Recent exhibitions include 13th Istanbul Biennial (2013), Points of Departure, ICA (London 2013), 6th Jerusalem Show (2012), Or-bits/Grand Union (Birmingham 2012). Selected past exhibitions include "The Zone" as a solo show at the NAE (Nottingham, 2011), Re:View Videonale (Katowice, 2011), "Future Movements – Jerusalem" at the Liverpool Biennial (2010) Freies Museum Berlin (2010), "23es instants video" in Marseilles and Oran (2010) Bluecoat Art Centre (Liverpool 2010) "Ny Lyd" Images Festival (Copenhagen 2010) HomeWorks 5 at Ashkal Alwan,

(Beirut 2010), the Delfina Foundation (London 2009), and Palestine co/Venice at the 53rd Venice Biennale (2009). Recent performances include Tanzquartier (Vienna 2013), Serpentine Pavilion (London 2013), 4th Guangzhou Triennial (2012), TBA 21 Vienna (2012), De Balle Amsterdam (2011), Beirut Art Centre (2011), Ars Cameralis Katowice (2011), The South Bank Centre London (2010). They were fellows at Akademie der Kunst der Welt in Cologne for 2013 and artists in residence at Delfina Foundation in 2009. Their upcoming shows include National Taiwan Museum of Fine Arts (2013), Insert curated by Raqs Media Collective (New Delhi 2014), 10th Gwangju Biennale (2014), Temporary Gallery (Cologne 2014).

Basel Abbas and Ruanne Abou-Rahme were both born in 1983.

Jumana Emil Abboud

Jumana Emil Abboud çizim, video, performans, nesne ve metinleri; bellek, kayıp ve direnç gibi temaları işlemek için kullanır. Jumana'nın çalışmaları, beden, ev, yurt, kültürel ritüeller, folklor ve diğer hikaye anlatım pratikleri üzerinden okunan belleğe ilişkin sorulardan yola çıkar. Sanatçının işleri, geniş bir politik bağlamda mücadelenin devamlılığının daimi bir değişim ve yaratıcılık sürecini gerekli kıldığı Filistin'in kültürel coğrafyasını sürekli olarak yansıtır.

Son on yılda "Points of Departure", ICA (Londra, 2013); "Meeting Points 6 – Locus Antagonistes: Practices and Logics of the Civic", Beirut Art Center (Beirut, 2011); "Sentences on the banks and other activities", Darat al Funun (Amman, 2010); "Palestine, creativity in all its states", Bahrain National Museum (Manama, 2009) ve Institut du Monde Arabe (Paris, 2009); "Scènes du Sud II – Méditerranée Orientale", Carré d'Art (Nîmes, 2008); "Fleeing Away From What Bothers You Mostly, Magasin 3 (Stokholm, 2007) ve "Disorientation", Haus der Kulturen der Welte (Berlin, 2003) gibi birçok uluslararası grup sergisine katılmıştır. Yapıtları Sharjah Bienali (2011 & 2005); 53. Venedik Bienali (2009), 11. İstanbul Bienali (2009), 9. Lyon Bienali'nde (2007) yer almıştır.

1971'de doğan Jumana Emil Abboud Kudüs'te yaşıyor ve çalışıyor.

.....

Jumana Emil Abboud uses drawing, video, performance, objects and text to navigate themes of memory, loss and resilience. Jumana's interests lie in attempting to pose questions related to memory as read through the body, home and homeland, cultural rituals, folklore and other storytelling practices. The artist's work consistently reflects a Palestinian cultural landscape in which the struggle for continuity amid the wider political context necessitates a constant process of metamorphosis and ingenuity.

She has participated in numerous international group exhibitions over the last decade such as "Points of Departure", ICA (London, 2013); "Meeting Points 6 – Locus Antagonistes: Practices and Logics of the Civic", Beirut Art Center

(Beirut, 2011); "Sentences on the banks and other activities", Darat al Funun (Amman, 2010); "Palestine, creativity in all its states", Bahrain National Museum (Manama, 2009) and Institut du Monde Arabe (Paris, 2009); "Scènes du Sud II – Méditerranée Orientale", Carré d'Art (Nîmes, 2008); "Fleeing Away from What Bothers You Mostly, Magasin 3 (Stockholm, 2007) and "Disorientation", Haus der Kulturen der Welt (Berlin, 2003). She has participated at Sharjah Biennial (2011 & 2005); the 53rd Venice Biennial (2009), the 11th Istanbul Biennial (2009), the 9th Lyon Biennial (2007).

Born in 1971, Jumana Emil Abboud lives and works in Jerusalem.

Mustafa al Hallaj

Filistin Plastik Sanat Hareketinin öncülerinden biri olan Mustafa al Hallaj, Filistin'deki direniş sanatının şekillenmesine olan katkısından ötürü "Sheikh al Fananin" (sanatçıların şahı) olarak isimlendirilir. Genellikle kaybedilen vatana ve sınırdışı edilmenin acısına dair çalışmaları mitoloji, efsaneler, masallar, ve Filistin'e ait kültürel ikonlardan esinlenir. Resimsel anlatıları, ahşap gravürleri ve baskıları zamansız bir görsel belleği ve hatıraları betimler.

Hallaj'ın sanat pratiği yakın dönemde Al Hoash Gallery'deki bir retrospektife konu olmuştur: Mustafa Hallaj: Diasporic Meanings. A Retrospect" (Kudüs 2013) Hayatı boyunca katıldığı çok sayıda grup sergisi arasında "400 Years of Palestinian Creativity", Bank of Palestine (Bethlehem, 2013); "Made in Palestine", SomArts Cultural Center (San Fransisko, 2005) & Station Museum (Houston, 2003); Laodicea Biennial (Suriye, 1999); Alexandria Biennial (Mısır, 1986) and "Palestinske Kunstnere", Kunstnernes Hus (Oslo, 1981) bulunmaktadır. Kendisine 7. Sharjah Bienalinde Uluslararası Onur Ödülü verilmiştir. 1987'de Şam'da Naji Ali anısına açılan bir sanat galerisinin kuruluşuna destek olmuştur. Sanatçı, Filistinli Yazar ve Gazeteciler Genel Birliği'nin kurucu üyesi ve Suriye'deki Filistinli Soyut Sanatçılar Genel Birliği'nin üyesidir.

Mustafa Al-Hallaj 1938'de Salame, Yafa'da doğmuştur. 1948'deki Nekbet gününden sonra ailesiyle birlikte Şam'a yerleşmiştir. Suriye, Lübnan ve Mısır'da yaşamış olan sanatçı 2002'de Şam'da vefat etmiştir.

.....

One of the pioneers of the Palestinian Plastic Art Movement, Mustafa al Hallaj was named "Sheikh al Fananin" (Master of Artists) for his contribution to the formation of resistance art in Palestine. Often devoted to his lost homeland, Palestine and the pain of expulsion, his work is inspired by mythology, ancient legends, folk tales and Palestinian cultural icons. Taking the form of pictorial narratives, his wood engravings and prints portray timeless visual memories and recollections.

Hallaj's work was the subject of a recent retrospective, "Mustafa Hallaj:

Diasporic Meanings. A Retrospect" at Al Hoash Gallery (Jerusalem, 2013). Throughout his life he participated at numerous group shows such as "400 Years of Palestinian Creativity", Bank of Palestine (Bethlehem, 2013); "Made in Palestine", SomArts Cultural Center (San Francisco, 2005) & Station Museum (Houston, 2003); Laodicea Biennial (Syria, 1999); Alexandria Biennial (Egypt, 1986) and "Palestinske Kunstnere", Kunstnernes Hus (Oslo, 1981). He received the International Honor Award at the 7th Sharjah Biennial (1995). Hallaj helped lay the foundation for an art gallery, which opened in the memory of Naji Ali in 1987 in Damascus. He was a founding member of the General Union of Palestinian Writers and Journalists, and a member of the Managing Committee of the General Union of Palestinian Abstract Artists in Syria.

Mustafa Al-Hallaj was born in Salame, Jaffa, in 1938. After the 1948 Nakba, he ended up with his family in Damascus. He lived in Syria, Lebanon and Egypt and died in Damascus in 2002.

Bashar Alhroub

Çalışmalarını resim, fotoğraf ve yerleştirme üzerine geliştiren Bashar Alhroub, bir yer etrafında dönen polemikler ve yerin yaratıcılığımız üzerindeki etkisi ile doğrudan ilgilenir. Sanatçı, belirli bir yere yerleşmiş ve bu yer ile önemli bir mülkiyet ilişkisi kuran sosyal ve kültürel topluluğun aidiyet duygusunu sorgular.

Bashar Alhroub'un son dönem kişisel sergileri arasında "The Other is Me", Winchester School of Arts (Winchester, 2010); "Reflective Consensus", Mosaic Rooms Gallery (Londra, 2010) ve "Monologue", Al-Mahatta Gallery (Ramallah and Gaza, 2009) bulunmaktadır. Yapıtları "Points of Departure, ICA (Londra, 2013); "Global Groove 1973/2012", Eli and Edythe Broad Museum, (Michigan, 2012); "Alienation", Barjeel Art Foundation (Sharjah, 2012); "Here&Now", Center for Contemporary Art Lazania (Gdansk, 2011); "Borderlines. Deconstructing Exile", Green Art Gallery (Dubai, 2010) gibi uluslararası sergilerde yer almıştır. Sanatçı, 2012'de Bangladeş, Dakah'daki Asya Sanat Bienali'nin ilk burs ödülüne sahip olmuştur.

Ramallah'ta yaşayan ve çalışan Bashar Alhroub 1978'de Kudüs'te doğmuştur.

.....

Bashar Alhroub's work has developed from painting, photography, video and installation and deals directly with the polemics of a place and its influence on our creativity; investigating the sense of belonging to a social and cultural community rooted in a particular place with a significant ownership of that place.

Bashar Alhroub's recent solo shows include "The Other is Me", Winchester School of Arts (Winchester, 2010); "Reflective Consensus", Mosaic Rooms Gallery (London, 2010) and "Monologue", Al-Mahatta Gallery (Ramallah and Gaza, 2009). He has exhibited his work in Palestine and internationally, including "Points of

Departure, ICA (London, 2013); "Global Groove 1973/2012", Eli and Edythe Broad Museum, (Michigan, 2012); "Alienation", Barjeel Art Foundation (Sharjah, 2012); "Here&Now", Center for Contemporary Art Lazania (Gdansk, 2011); "Borderlines. Deconstructing Exile", Green Art Gallery (Dubai, 2010). In 2012, he was awarded the First Grant Prize at 15th Asian Art Biennial, Dakah-Bengladesh.

Bashar Alhroub was born in 1978 in Jerusalem. He currently lives and works in Ramallah.

Jeremy Hutchison

Dilbilim eğitimi almış olan Jeremy Hutchison, yerleştirme, video ve heykel üzerine çalışır. Sanatçı, küresel üretimin akışına içkin iktidar yapılarını ifşa etmek için bir yöntem olarak gündelik hayatın absürtlüğünü incelerken alternatif durumlar üzerine aksatıcı önerilerde bulunur.

Hutchison'ın son dönem sergileri içerisinde "A Small Hiccup", Grand Union (Birmingham, 2013); "Points of Departure", ICA (Londra, 2013); "ERRATUM", Paradise Row (Londra, 2012); "Saatchi New Sensations", Victoria House (Londra, 2012); "Keeping up Appearances", Nassauischer Kunstverein (Wiesbaden, 2012); "V&A Lates" Victoria & Albert Museum (Londra, 2011) ve Southbank Centre (Londra, 2011) yer alır. 2011'de Barto dos Santos Memorial Award ile ödüllendirilen sanatçı The Independent tarafından o yıl mezun olmuş en ilginç sanatçı olarak seçildi. Son dönem katıldığı konuk sanatçı programları arasında Delfina Foundation / ArtSchool Palestine (2012) ve International Artists Workshop, Al Mahatta Gallery (Batı Şeria, 2010) bulunuyor.

1979'da doğan Jeremy Hutchison Londra'da yaşıyor ve çalışıyor.

.....

Jeremy Hutchison was trained in linguistics. Working across installation, video and sculpture, he often explores the absurdity of the everyday, a strategy employed to make visible power structures inherent to global flows of production, while offering disruptive proposals for alternative situations.

Hutchison's recent exhibitions include "A Small Hiccup", Grand Union (Birmingham, 2013); "Points of Departure", ICA (London, 2013); "ERRATUM", a solo project at Paradise Row (London, 2012); "Saatchi New Sensations", Victoria House (London, 2012); "Keeping up Appearances", Nassauischer Kunstverein (Wiesbaden, 2012); "V&A Lates" Victoria & Albert Museum (London, 2011); Southbank Centre (London, 2011). In 2011 he was awarded the Barto dos Santos Memorial Award and named by the Independent as one of the most interesting artists to graduate that year. His recent residencies include Delfina Foundation / ArtSchool Palestine (2012) and International Artists Workshop, Al Mahatta Gallery (West Bank, 2010).

Born in 1979, Jeremy Hutchison lives and works in London.

Jawad Al Malhi

Jawad Al Malhi resim, fotoğraf, video ve mekana özgü yerleştirmeler üzerine çalışır. İnsanlık durumunun iyi bir gözlemcisi olan Jawad'ın son zamanlardaki çalışmaları, dışlanmışlığın mimarisi ve coğrafyasını araştırır.

Malhi'nin son dönem başlıca kişisel sergilerinden biri Delfina Foundation ve Al Qattan Foundation'a ait Mosaic Rooms'da (Londra, 2010) yer almıştır. Diğer kişisel sergileri içerisinde "Apparitions", Al Hoash Gallery (Kudüs, 2006) ve "From Here to There", Cité Internationale des Arts, (Paris, 2000) bulunmaktadır. Çalışmalarının gösterildiği uluslararası birçok grup sergisinin içerisinde Documenta 13 (Kassel, 2012); Liverpool Bienali (2010); "Ground Floor America", Den Frie Center of Contemporary Art (Kopenhag, 2010); Sharjah Bienali (2009); Venedik Bienali (2009), "No Man's Land", Gemak (The Hague, 2008), "In The Middle of the Middle", Sfeir-Semler Gallery (Beirut, 2008) ve Jerusalem Show, Al Ma'mal Foundation, (Kudüs, 2008) bulunur. Al Malhi 2009'da Frieze Foundation'ın Cartier Ödülü ve 2010'da Prix Pictet için aday gösterilmiştir. 2011'de Townhouse Gallery Cairo'da Accented Residency ile ödüllendirilmiştir. Katıldığı konuk sanatçı programları arasında Delfina Foundation (2010) ve Mاماus, Lizbon (2010) bulunur.

Jawad Al Malhi, 1969'da halen yaşamakta ce çalışmakta olduğu Kudüs'te doğmuştur.

.....

Jawad Al Malhi works across painting, photography, video and site-specific installation. A keen observer of the human condition, Jawad's recent works explore the architecture and geography of marginality.

A major solo presentation of Malhi's work was held at the Delfina Foundation and the Mosaic Rooms of the Al Qattan Foundation (London, 2010). Other solo exhibitions include "Apparitions", Al Hoash Gallery (Jerusalem, 2006) and "From Here to There", Cité Internationale des Arts, (Paris, 2000). His work has been shown in numerous international group exhibitions including Documenta 13 (Kassel, 2012); the Liverpool Biennial (2010); "Ground Floor America", Den Frie Center of Contemporary Art (Copenhagen, 2010); the Sharjah Biennial (2009); the Venice Biennial (2009), "No Man's Land", Gemak (The Hague, 2008), "In The Middle of the Middle", Sfeir-Semler Gallery (Beirut, 2008) and the Jerusalem Show, Al Ma'mal Foundation, (Jerusalem, 2008). Al Malhi was shortlisted for the Frieze Foundation's Cartier Award in 2009 and has been nominated for Prix Pictet in 2010. He was awarded the Accented Residency at the Townhouse Gallery Cairo in (2011). His residencies include the Delfina Foundation (2010) and Mاماus, Lisbon (2010).

Jawad al Malhi was born in Jerusalem in 1969 where he still lives and works.

Olivia Plender

Olivia Plender'in araştırma odaklı pratiği mimari yerleştirme, video, performans

ve çizgi romanlardan oluşuyor. Erken dönem BBC tarihinden modern spiritualizme uzanan konuları irdeleyen sanatçı tarihi anlatının ideolojik çerçevesini ve son dönemde eğitim ve değerler karşısındaki değişen tavırları sorgular.

Olivia Plender'in kişisel sergileri arasında ilk olarak MK Gallery (Milton Keynes, 2012)'de gösterilmiş olan "Rise Early, Be Industrious", Arnolfini (Bristol, 2012); "Adieu, Adieu Apa", Gasworks Gallery (2009) ve "Information, Education, Entertainment", Marabouparken Annex (Stokholm, 2007) bulunur. Çalışmaları aynı zamanda "Points of Departure", ICA (Londra, 2013); "British Art Show 10", Hayward Gallery (Londra, 2011); Folkestone Triennial (Kent, 2011); Bükreş Bienali (Bükreş, 2011); Taipei Bienali (Taipei, 2010); Tate Triennial, Tate Britain (Londra, 2009 & 2006); "Greenroom", Hessel Museum of Art, CCS Bard (New York, 2008); "The Great Transformation", Frankfurter Kunstverein (Frankfurt, 2008); Busan Bienali (Busan, 2006); BMW: 1X Baltık Ülkeleri Uluslar arası Sanat Triennial, CAC (Vilnius, 2005) ve "Romantic Detachment", PS1 – MoMA (New York, 2004)'ta yer almıştır.

1977 Londra doğumlu olan Olivia Plender Londra ve Berlin'de yaşıyor ve çalışıyor.

•••••

Olivia Plender's research-based practice consists of architectural installations, videos, performances and comics. Dealing with topics ranging from early history of BBC to modern spiritualism, Plender interrogates the ideological framework around the narration of history and more recently changing attitudes to education and value.

Olivia Plender's solo exhibitions include "Rise Early, Be Industrious", Arnolfini (Bristol, 2012) touring from MK Gallery (Milton Keynes, 2012); "Adieu, Adieu Apa", Gasworks Gallery (2009) and "Information, Education, Entertainment", Marabouparken Annex (Stockholm, 2007). Her work has also been shown in "Points of Departure", ICA (London, 2013); "British Art Show 10", Hayward Gallery (London, 2011); Folkestone Triennial (Kent, 2011); Bucharest Biennial (Bucharest, 2011); Taipei Biennial (Taipei, 2010); Tate Triennial, Tate Britain (London, 2009 & 2006); "Greenroom", Hessel Museum of Art, CCS Bard (New York, 2008); "The Great Transformation", Frankfurter Kunstverein (Frankfurt, 2008); Busan Biennial (Busan, 2006); BMW: 1X Baltic Triennial of International Art, CAC (Vilnius, 2005); "Romantic Detachment", PS1 – MoMA (New York, 2004).

Born in London in 1977, Olivia Plender currently lives and works in London and Berlin.

Anlamlanan Bedenler, çıkış noktasını kürator Rebecca Heald'ın bağımsız araştırmasından ve Delfina Foundation önderliğinde ArtSchool Palestine ve ICA (The Institute of Contemporary Art, Londra) arasında bir yıllık bir ortaklık sonucu İngiltere ve Filistin'de kimlik, tarih ve mekan üzerine çalışan sanatçıların yapıtlarını sunmuş olan *Points of Departure* sergisinden alıyor.

Bodies that Matter builds on independent research by curator Rebecca Heald stemming from *Points of Departure*, a year-long collaboration led by Delfina Foundation, ArtSchool Palestine, The Institute of Contemporary Arts, and the British Council. With commissioning support from the Arts Council England, *Points of Departure* presented works by artists working in the UK and Palestine on urgent contemporary questions around identity, history and place.